

20 de Juliol del 1887.

Estimat Príncep: Feia moltes ganes
de fer-te una carta llarga perquè em
semblava que et diria moltes coses; però
no gosava pertubar la pau dels futurs
convenients a la "Biblioteca de Catalunya"
i d'ara endavant et fare' unes car-
tes lacòniques amb les qüestions pre-
cises i prou. Però serà terrible perquè
em penso que no m'hi recordaré
mai! Ja avui no m'hania detri-
gut cap sentit de fer-ho, ni un ho-
braguerris fet tu mateix. Anava
a començar la carta quan he cai-
gut en la temptació de prendre

els versos i m'hi he passat tot el
temps fins ara, cinc minuts abans
de començar la serra. Ara me s'ale-
gro perquè et pòchi' demanar alguna
d'aquelles respires de que et parlava
l'altre dia i que no vas entendre.

La Música de C. fa m'agraeda com
la tinc; a màquina. En canvi dels es-
crits teu en tinc algun que està in-
clòs en les cartes i ja els voldria des-
lligats; d'altres, com "el collar de cana-
zola" és ~~cert~~ un paper que no m'a-
graeda, o millor dit que és molt dife-
rent de tots els altres i ja els vol-
dria iguals. I encara d'altres que
no tenen data, d'altres que em sem-
bla que està equivocada i d'altres
que la tenen posada per mi amb
un interrogant al costat. Ja voldria
posar en ordre totes aquestes coses

tes, que tant estimo, però per fe. ho
caldria que tu m'hi ajudessis. Finc
tant "l'home que calla," que vas dedi-
car a en Sales, copiat meu, i és clar,
no em fa cap gràcia.

Si addenda que et demanava, era
per encaber en el meu llibre els que
em tinguem més al cor i més del cor.
és dir, deis me'n guardi! que siguin els
millors però és clar que són els que
he d'estimar més. Quan ho tingui
tot ordenat els precisars, i llavors, si
vols fe. ho no em ve d'un any.

El primer que he llegit, la Promessa,
ara està a punt de complir el primer any,
recorde? Quants n'hi foches corruptes?

M'ha deixat tota estovada la dona con-
pauça, sóc molt bleda. M'ha deixat
zompinis de dir-te així, m'ha deixat,
si em veies. Però no em veia, i
ho serem, veritat? Recorde amb una

gran precisió la conversa que ra tui,
la culpa que me l'excusis. L'estimo
perquè en el fons, potser és el primer,
grau sòlid de la nostra amistat; pot
ser ra ésser aquell dia que veig arreu,
en es sentir veritablement interessat per
tu. Era al peu de l'ascensor, veus-
des? pujàvem després de sopar i la
canue va donar-te un llibre de versos.
Al meu costat en Saló va dir-me
baixet, però no tant com perquè tu es
ho pogués sentir: "En Pràrieu en fa
de molt bonics, de versos: diria-li que
te'n deixi llegir alguns! En té un
sistema Garcia Lorca, que t'agrada".
Ho diria amb aquella veu prima que
posa en Saló quan fa una trapele-
ria, però era tan dirigit que encara
sembla que finchi. Tu, oh! mal amic,
vas negar-me ho; et vas fer molt l'es-
fadat i no asseguro pas que no

avens passadis aminor tot fent el fet,
no se' pas si veig haver d'insistir molt,
se' que al cap de poc, me dirà que esta
va malalta a la meua chair. L'engre, veig
rebre la benicida "Famissca" Aquell dia t'ho
veig agrair molt; però ara, després de
venir el dolor que t'ha fet caure una
de les meves infidelitats t'ho agraeixo
doblement, molt emocionada. Tu saps
com esta de contenta perau veig aquest
petit tresor de coses, t'ho i que se'
que me les dones de bon grant! No
se' pas qui voldria per elles, perquè auca-
ra que he pogut imaginar cap rellejo.
Diras que en signis dijuna. Se me.
ment donasen dintre el rohe que va
començar a guardar les teves coses, me
tard tu mateix en veas el director.
(d'instina que no hi hagi trobat cap
fulla usarcida!)

F'curio per fi el "advertis"; no ho
havia oblidat però cada vegada que hi
pensava em sortia qualcun que em
destorbava de buscar-lo entre el pblec
on dormen amb grans protende de la
seva mestressa. Avui amb un aire a-
menaçant m'ha dit que te'ls curies;
aquí es tres. F'curio també "el parl-
ner". Fots reteni'ls amb l'imbali'; amb
el que ningúis tant com et calgui.
Després però, recorda't de deixar-me
el que tens tu.

Y ara bona nit! Me'n vaig a no-
fer res de casa els nívols. És molt fà-
cil que la vetllada d'ahir em faci com
paupria; però el que sí del cert és que
me'n farà el bon record d'haver-me
trobat tan bé al teu costat.

Afectuosament

Merce